

Діак: Гдїи, помїлѡи.

Ⲓ прїнесєнныхъ ѡсѡбѣнныхъ честныхъ дарѣхъ, Гдѣ помолїмса.

Діак: Гдїи помїлѡи.

Ⲓко да члѣвоколюбецъ Бгѡ нашъ прїемъ ѿ ко стѣи ѡ пренѣный ѡ мѡслєнный своѡ жєртвенникъ, въ коню блгоуханїа дѡхобнаго, вознїепослєтъ намъ вѣжєртвеннѡю блгодѣть ѡ даръ стѣаго дѡа, помолїмса.

Діак: Гдїи, помїлѡи.

Ⲓ ѡзбѣвїтїса намъ ѡ всѣкїа есѡрбї, грѣва ѡ нѡжды, Гдѣ помолїмса.

Діак: Гдїи, помїлѡи.

Застѡпїи, епасїи, помїлѡи ѡ сохранї насъ, Бже, чѡею блгодѣтїю.

Діак: Гдїи, помїлѡи.

Днє всєгѡ совршенна, свѣта, мїрна ѡ безгрѣшна, оу Гда прѡсїмъ.

Діак: Подѡи, Гдїи.

Ⲓгѡла мїрна, вѣрна настѣвникъ, хранїтєла дѡшъ ѡ чѡлєєхъ нашнхъ, оу Гда прѡсїмъ.

Діак: Подѡи, Гдїи.

Прѡсїнїа ѡ ѡсѡблєнїа грѣхѡвъ ѡ прєгрѣшенїи нашнхъ, оу Гда прѡсїмъ.

Діак: Подѡи, Гдїи.

Дѡбрыхъ ѡ полєзныхъ дѡшамъ нашымъ, ѡ мїра мїрѡвн, оу Гда прѡсїмъ.

Діак: Подѡи, Гдїи.

Прѡчєє врємѡ жнвѡтѡ нашєгѡ въ мїрѣ ѡ покалїнїи екончѣтїи, оу Гда прѡсїмъ.

Діак: Подѡи, Гдїи.

Хрѣтїанскїа кончїны...

Diákon při zaambonové modlitbě stojí před ikonou Spasitele, drže orar svůj a hlavu skloněnou do ukončení modlitby. Na konci jejím se pokřizuje spolu s knězem a odejde severními dveřmi k žertveníku, aby zde požil zbylé svaté Dary s bázní a velkou úctou.

Kněz po ukončení modlitby vejde do oltáře svatými dveřmi a říká nad diákonem modlitbu ke spotřebování svatých Darů:

Ty jediný jsi naplněním Zákona a proroků, Kriste Bože náš, vyplniv veškerý úmysl Otcův, naplň radostí a veselím srdce naše, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Kněz vychází a rozděljuje lidem antidor (u nás se to většinou nekoná). Po dokončení čtení žalmu a rozdání antidoru požehná.

Kněz (ve svatých dveřích žehnaje lidu): Požehnání Hospodino vo na vás, blahodatí a lidumilností jeho, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz (čelem ke svatému prestolu): Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Oci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj. Požehnej!

Kněz vezme naprestolní žehnačí kříž, vychází před svaté dveře a pronáší propuštění, žehnaje lid:

(Vstavši z mrtvých) **K**ristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého otce našeho Jana Zlatoústého, archiepiskopa cařihradského, svatých ... **(jejichž jest chrám tento a jejichž památku dnes slavíme)** a svatých spravedlivých (bohorodičů) Jáchyma i Anny, i všech svatých, nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

Věřící u nás většinou přistupují pro požehnání a políbit svatý kříž.

(V některých krajích se zpívá mnoholetí biskupům apod.)

Kněz se vrací do svatého oltáře. Zavírají se svaté dveře a zatahuje opona.

Kněz svléká posvátná roucha. Čtou se modlitby po svatém přijímání.

Po tom říká kněz (může říkat žalmista):

Nyní propouštíš...

Моли́тъвѣ же глаго́лемъѣи, діаконъ стои́тъ на десни́ей стѣранѣ предъ ѿбразомъ вѣлики хр҃ста, держа́ ѿра́ръ сво́й, главо́ прикло́нь, до соверше́нїа мѣтвѣ: се́й же сконча́вшейея, свѣ́енникъ оубо вхо́дитъ стѣми двѣрьми, и ѿше́дъ въ предложѣ́нїе, глаго́летъ нарѣо́щїю мѣтвѣ:

Мѣтвѣ, глаго́лемаа внигда̀ потреби́ти стѣа:

Исполне́нїе зако́на и проро́ковъ сѣмъ сѣи́и, хр҃тѣ бже́ нашъ, испо́лннвѣи въ се́ ѿче́ское емо́твѣнїе, испо́лни радо́сти и весе́лїа се́рдца́ нашѣа, внигда̀, ны́нѣ и при́сно, и во вѣ́ки вѣ́ковъ.

Діаконъ же вше́дъ и сѣмъ свѣ́ерно́ю стѣрано́ю, потреби́аеъ стѣа со стѣра́хомъ, и со вѣ́ликимъ оубѣ́рждѣ́нїемъ.

[Зрѣ] свѣ́енникъ же и́зше́дъ, дае́тъ лю́демъ антѣ́дворъ.

По сконча́нїи же ѿлама́, и разда́нїи антѣ́двора, глаго́летъ:

Благословѣ́нїе Гд҃не на вѣ́сѣ, тогѣ̀ бл҃годѣ́тїю и чл҃вѣ́колю́бїемъ, внигда̀, ны́нѣ и при́сно, и во вѣ́ки вѣ́ковъ.

Лѣикъ: ѿмнѣнь.

Свѣ́енникъ: Сла́ва тебѣ́, хр҃тѣ бже́, оубока́нїе наше, сла́ва тебѣ́.

Лѣикъ: Сла́ва, и ны́нѣ: Гд҃и, помнѣ́ши, три́жды. Благословѣ́.

Свѣ́енникъ: Хр҃тосъ и́стиннвѣи бг҃ъ нашъ, мѣтвѣми прѣ́чтыа своѣа мѣ́твѣ (и прѣ́чтаа), иже во стѣ́ихъ ѿца́ нашегѣа архіе́пска Кѣонстантїна гра́да ѿѡ́нна зачѣ́стѣагѣа: и стѣ́агѣа и́мѣа (ѣгѣ́же ѣ́тъ хра́мѣ), и стѣ́агѣа и́мѣа (ѣгѣ́же ѣ́тъ де́нь), и стѣ́ихъ прѣ́ведныхъ вѣсо́щъ ѿѡ́кїма и ѿнны, и вѣ́хъ стѣ́ихъ, помнѣ́рѣтъ и спаса́тъ насъ, ѿа́кѣо бл҃гъ и чл҃вѣ́колю́бецъ.

Лѣикъ же многѣ́тѣтѣ́дѣтъ.

И свѣ́енникъ, вше́дъ во стѣ́и ѿла́ръ, сокла́нїеа свѣ́еннѣа ѿде́ждѣа, глаго́летъ благодѣ́рѣтвѣннѣа моли́твѣ.

Нѣи́къ ѿпѣ́щїаши...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za přinesené a posvěcené drahocenné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby lidumilný Bůh náš, přijav je na svatý nadnebeský a duchovní oltář svůj jako příjemnou vůni duchovní, seslal nám Božskou blahodát a dar Svatého Ducha, modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchů strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchův a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání...

Хрѣтіанскіа кончіны животѣ нашегѡ, безколѣзненны, непорѣдны,
мїрны и добрагѡ ѡбѣща на стрѣшнѣмъ сѣдїици Хрѣтоѡвѣ просїмъ.

Лїкъ: Подїи, Гдїи.

Соединенїе крѣры, и причастїе Сѣагѡ Дѣа испросїкше, самн себѣ,
и дрѣгъ дрѣга, и всѣхъ животѣхъ нашъ Хрѣсѣ Бгѣсѣ предадимъ.

Лїкъ: Тебѣ, Гдїи.

Сваціенникъ же молїтвѣ:

Тебѣ предлагаемъ животѣхъ нашъ всѣхъ и надѣждѣ, влїко
человѣколюбче, и просїмъ, и молїмъ, и мїли есѣ дѣемъ,
сподобн насъ причастїителѣ нѣныхъ твоїхъ и стрѣшнѣхъ
тїаннъ, сеѣ сваціенныа и дѣховныа трапѣзы, съ чїстою
сѡвѣстїю, ко ѡставленїю грѣхѡвъ, въ просїенїе согрѣшенїй, ко
ѡбщенїю Дѣа Сѣагѡ, въ наслѣдїе црѣтвїа нѣнагѡ, въ дерзновенїе
ѣже къ тебѣ, не въ сѣдъ илї ко ѡсѣжденїю.

Сваціенникъ возгласїетъ:

Исподобн насъ, влїко, со дерзновенїемъ, не ѡсѣденнѡ
смѣтн причывѣтн тебѣ, нѣнаго Бга Ѡца, и глаголатн.

Лїдїе: Ѡче нашъ, иже єсїи на нѣсѣхъ, да сїнїтсѣ и ма твоѡ, да прїїде-
тѣ царствїе твоѡ: да вѣдѣтѣ кола твоѡ, їакѡ на нѣсї, и на землї.
Хлѣбъ нашъ насѣщннїй даждь намъ денѣ, и ѡстави намъ долги
наша, їакоже и мы ѡставаемъ должннїкѡмъ нашимъ: и не введи
насъ ко искушенїю, но ижебави насъ ѡ лѣкавагѡ.

Сваціенникъ:

Иакѡ твоѡ єсѣтѣ црѣтѡ, и сїла, и слава, Ѡца, и Сїа,
и Сѣагѡ Дѣа, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ.

Лїкъ: Амїнь.

Сваціенникъ: **М**їръ всѣмъ.

Лїкъ: И дѣовн твоемѣ.

Гласкї кїша...

Вѣрїи: Tobѣ, Hospodine.

Kněz složiv svatý antimins, drží zpřímá svaté evangelium. Činí jím pak nad složeným antimínsem kříž a praví hlasitě:

Kněz: **N**eboť tys posvěcení naše, a tobě slávu vzdáváme,
Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Вѣрїи: Amen.

Kněz, požeňnav se, políbí svaté evangelium a vychází svatými dveřmi za ambon, řka:

Odejďeme v pokoji.

Вѣрїи: Ve jménu Páně.

Diákon, obrácen mírně ke svatým dveřím: **K** Hospodinu modleme se.

Вѣрїи: Hospodi, pomiluj.

Kněz, postaviv se pod ambonem, modlí se
za ambonovou modlitbu (nahlas):

Hospodine, jenž blahoslovíš ty, kdož dobrořečí tobě, a po-
svěcuješ ty, kdož doufají v tebe, spasiž lid svůj a požeňnej
dědictví svému, zachovej plnost církve své, posvěť ty, kdož mi-
lují krásu domu tvého, proslav je Božskou mocí svou, a neo-
pouštěj nás, doufající v tebe. Uděl pokoj světu svému, církvím
svým, kněžím, vlasti naší a všemu lidu svému. Neboť všeliké
dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest, sestupující od
tebe, Otce světél, a tobě chválu, díky a úctu vzdáváme, Otci
i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Вѣрїи: Amen.

Вѣрїи: Budiž jméno Hospodinovo blahosloveno... **(Třikrát)**

Nyní je možno číst žalm 33. / 34. a rozdávat antidor.

Požeňnání Hospodinovo...

ЛѢСЪ: ТЕРѢ, ГДН.

Іерейъ же прѣлаво держѣ ѡвѣѣ, сохрѣвъ антѣмініевъ, творитъ на нѣмъ крѣтъ.

Возгласіетъ:

ГКѠ ты ѡбѣщѣніе наше, ѡ тебѣ слава возылаемъ, Ѡца, ѡ сына, ѡ сѣома дѣла, нынѣ ѡ преню, ѡ во вѣки вѣковъ.

ЛѢСЪ: ѡмнѣ.

Іерейъ: **С**ъ мѣромъ ѡзыдемъ.

ЛѢСЪ: Ѡ имени ГДН.

Діаконъ: ГДѢ помолнма.

ЛѢСЪ: ГДН, помнѣ.

Мѣтка замѣнная возгласіе:

Блгоеловѣла блгоеловѣла тѣ, ГДН, ѡ обѣщаніи на тѣ оуповѣщаніи, спаси люди твоѣ, ѡ блгоеловѣ достоїніе твоѣ, ѡ исполненіе цркви твоѣ сохрани, ѡ вѣдѣніи любавы блгоеловѣ домы твоѣ: ты тѣхъ воспрелави вѣстѣнною твоєю сілю, ѡ не ѡтѣви насъ оуповѣщаніи на тѣ. Мѣръ мѣрови твоємъ дарѣ, црквамъ твоимъ, свѣщенникомъ, воннѣтѣ, ѡ вѣмъ людемъ твоимъ. Іѣко вѣко дадѣніе блго, ѡ вѣкѣ даръ совершенъ свѣше ѡтъ, сходѣніи ѡ тебѣ Ѡца вѣтѣтѣ: ѡ тебѣ слава, ѡ блгодареніе, ѡ поклоненіе возылаемъ, Ѡца, ѡ сына, ѡ сѣома дѣла, нынѣ ѡ преню, ѡ во вѣки вѣковъ.

ЛѢСЪ: ѡмнѣ.

Тѣже: Бѣди ѡма ГДН: трѣжды.

ѡ вѣломъ ѡг: Блгоеловѣлю ГД:

Блгоеловѣніе ГДне...

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Sjednocenost ve víře a účastenství Ducha Svatého vyprosivše, sami sebe i druh druhů i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz se modlí:

Tobě poručíme veškerý život náš i naději, Vládce lidu milný, i prosíme, modlíme se a snažně žádáme: Učiň nás hodnými účastniti se s čistým svědomím nebeských tvých a strašných Tajin, tohoto posvátného a duchovního stolování, na odpuštění hříchů a prominutí poklesků, ke společenství Ducha Svatého, k dědictví království nebeského, ke smělosti před tebou, ne v soud nebo v odsouzení.

Kněz hlasitě se vzhůru vztaženýma rukama: A učiň nás hodny, Vládce, abychom s důvěrou neodsouzeně směli vzývati tebe, nebeského Boha Otce a říkati:

Lid: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viníkům našim, a neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Kněz: Neboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz zehnaje lidu: Pokoj všem!

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: Skloňte hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Děkujeme tobě, Králi...

Діако́н: ГЛАВѢ КЪША ГДѢВИ ПРИКЛОНИТЕ.

Діакъ: ТЕРѢ, ГДН.

СЦІЕННИКЪ МОЛНТЕА:

БЛАГОДАРИМЪ ТѢ, ЦРЮ НЕВИДИМЫЙ, ИЖЕ НЕИСЧЕТНОЮ ТВОЕЮ СИЛОЮ ВѢСЪ СОДѢТЕЛСТВОВАЛЪ СЕИ, И МНОЖЕСТВОМЪ МИЛОСТИ ТВОЕѢ ѿ НЕВЫГІѢ ВЪ БЫТІЕ ВѢСЪ ПРИВЕЛЪ СЕИ: СѢМЪ ВЛКО, СЪ НѢБЕ ПРИЗРИ НА ПОДКЛОНИША ТЕРѢ ГЛАВѢ СВОѢ, НЕ КЪ ПОДКЛОНИША ПЛОТНИ И КРЪВИ, НО ТЕРѢ СТРАШНОМУ БГЪ. ТЫ ОУБО, ВЛКО, ПРЕДЛЕЖАЩА ВРЕМЪ НАМЪ КО БЛАГОЕ ИЗРАВНАИ, ПО КОЕГЪЖЕ СВОЕЙ ПОТРЕБѢ: ПЛАВАЮЩИМЪ СПЛАВАИ, ПЪТЕШЕСТВУЮЩИМЪ СПЪТЕШЕСТВУИ, НЕДЪГЮЩИМЪ ИЩЕЛН, ВРАЧЪ ДЪШЪ И ТЪБЛЕЕЪ.

ВОЗГЛАШЕНІЕ:

БЛАГОДАТІЮ, И ШЕДРОТАМИ, И ЧЕЛОВЕКЪКОЛІВІЕМЪ СДННОРОДНАГО СНА ТВОЕГЪ, СЪ НИМЪЖЕ БЛГОСЛОВЕНЪ СЕИ, СО ПРЕСЪТЪИМЪ И БЛГІМЪ И ЖИВОТВОРАЩИМЪ ТВОИМЪ ДХЪМЪ, НЫНѢ И ПРИСНЪ, И КО ВѢКНИ ВѢКЪВЪ.

Діакъ: АМІНЬ.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ МОЛНТЕА:

БОННИ, ГДН ИИСЕ ХРЪТЕ БЖЕ НАШЪ, ѿ СЪГѢГЪ ЖИЛИЩА ТВОЕГЪ, И ѿ ПРЕСЪТОЛА СЛАВЫ ЦАРСТВІѢ ТВОЕГЪ, И ПРИИДИ КО СЪЖЕ ѿСВѢТІТИ НАСЪ, ИЖЕ ГОРѢ СО ОЦЕМЪ СЪДАИ, И ЗДѢ НАМЪ НЕВИДИМУ СПРЕВЫВАИ: И СПОДОБИ ДЕРЖАВНОЮ ТВОЕЮ РЪКОЮ ПРЕПОДАТИ НАМЪ ПРЕЧИСТОЕ ТЪЛО ТВОЕ И ЧЕРТНЮ КРЪВЬ, И НАМИ ВРЕМЪ ЛЮДЕМЪ.

БЖЕ, ѿЧИСТИ МѢ...

Kněz se obrací ke svatému prestolu, třikrát okuřuje svaté Dary na oltáři, řka potichu:

Povznesl ses na nebesa, Bože, a po celé zemi se rozšířila sláva tvá.

Věřící zpívají: Viděli jsme světlo pravé, přijali jsme Ducha nebeského, našli jsme víru pravou, nerozdílné Trojici klaníme se, neboť ta spasila nás.

Potom kněz vezme svatý diskos, postaví jej na hlavu diákona a diákon uchopiv jej zbožně, stane ve svatých dveřích, pohledí z nich ven (k lidu), a odchází k žertveníku, na který diskos postaví. Kněz, pokloniv se, vezme svatý kalich, činí jím kříž nad antiminsem, říkáje tiše:

Požehnaný jest Bůh náš.

Poté stane ve svatých dveřích a žehnaje svatým kalichem lidu, zvolá:

Vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

A odejde k žertveníku, na který svatý kalich postaví, a přijav kadidelnici, třikrát jej okouří. Pak se postaví opět před svatým prestolem.

Věřící zpívají: Ať naplněna jsou ústa naše opěvováním slávy tvé a chválením tebe, ó Pane, že jsi uznal nás za hodné účastniti se svatých tvých Božských, nesmrtelných a oživujících Tajin. Zachovej nás v posvěcení svém, abychom po celý den učili se pravdě tvé. Alleluja, alleluja, alleluja.

Kněz skládá antimins. Diákon vychází severními dveřmi z oltáře a postaví se před svaté dveře, pronáší ektenii:

Povznesme se! Přijavše Božské, svaté, přečisté, nesmrtelné, nebeské a oživující strašné Tajiny Kristovy, důstojně děkujeme Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Celý den dokonalý, svatý, pokojný a bezhříšný vyprosivše, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme!

(Pokřizovav se a pokloniv se, odstoupí před ikonu Spasitele.)

Neboť tys posvěcení...

И ѡбращающе дїаконы же и сщ҃енники къ сѣбѣ трапѣзѣ, и кадиюще сщ҃енники
трижды, глагола къ себѣ:

Вознесѣла на нб҃са, Бже, и по всей землѣ слава твоа.

Ликъ же поетъ:

Видѣхомъ свѣтъ истинный, прїахомъ дха нб҃наго, ѡбрътѣхомъ върѣ
истинную, нераздѣльнѣи Трѣцѣ поклонѣмса: чѣ бо насъ испела ѣсть.

Таже взѣмъ сщ҃енники сѣбѣ дїаконы, возлагаетъ на главѣ дїакона, и дїаконы
прїемъ и со благоговѣнїемъ, зра вѣкъ къ двѣремъ, ничтѣже глагола, ѡходитъ къ
предложенїе, и поставляетъ и. Сщ҃енники же поклонивса, и прїемъ сѣбѣ потїръ,
и ѡбращаеа къ двѣремъ, зра на лѣди, глаголетъ таинно:

Благословенъ Бг҃ъ нашъ:

и возглаголю:

Бсегдѣ, нынѣ и прїеишо, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: ѡмнѣ.

Да исполнатса оустѣ наша хвалѣнїа твоѣа, Гд҃и, ѡко да поемъ славу
твою, ѡко сподобнаѣ ѣи насъ причаститса сѣбѣ твоимъ, бжеет-
веннымъ, беземѣртнымъ и животворащымъ таинамъ, соблюди насъ во
твоѣи сѣбѣи весь день поучитса правдѣ твоѣи. ѡмнѣ, ѡмнѣ,
ѡмнѣ.

*и ижедѣ дїаконы свѣрною двѣрїю, и стѣвъ на ѡбычномъ мѣстѣ,
глаголетъ:*

**Прѣсти прїимше бжеетвенныхъ, сѣбѣхъ, прѣчѣтыхъ, беземѣртныхъ,
небесныхъ и животворащихъ, страшныхъ Хр҃товоыхъ таинъ, догто-
но благодаримъ Гд҃а.**

Ликъ: Гд҃и, помнѣ.

Зачѣпнѣ, испаи, помнѣ и сохрани насъ Бже твоѣю бг҃одатїю.

Ликъ: Гд҃и, помнѣ.

**День весь совершенъ, сѣбѣ, мїренъ и безгрѣшенъ испросивше, ѡмнѣ
себѣ и дрѣгъ дрѣга, и весь животъ нашъ Хр҃тѣ Бг҃ѣ предадимъ.**

ѡко чѣ ѣи ѡбращенїе...

Кнѣз се молї:

Dѣкуjemy tobě, Králi neviditelný, jenž jsi nepředstavitelnou mocí svou vše vytvořil a podle hojné milosti své z ničeho k jsoucnosti přivedl. Sám, Vládce, shlédni s nebes na ty, kteří sklonili hlavy své před tebou, neboť nesklonili se před člověkem, ale před tebou, Bohem strašným. Ty, Vládce, cokoli nás očekává, tedy k dobrému všem spravuj, jak je komu zapotřebí: plav se s plavícími, spoluces- tuj s cestujícími a nemocné zhoj, lékaři duší i těl.

***Кнѣз:* Благодатї а слїтовностї и лїдумлностї ѣднорозе-
нѣго Сѣна свѣго, с нїмъ блатословен ѣси, сполу с прѣсва-
тѣм, блатѣм а оживїїцїм Духем свѣм, нынѣ и вѣдѣцѣ,
аъ на вѣкѣ вѣкѡвъ.**

Вѣрїцї: Amen.

Кнѣз се молї:

Slyš nás, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, ve svatém sídle svém a na prestole slávy království svého. Přijď posvětit nás, jenž nahore s Otcem na trůně sedíš a zde s námi neviditelně spolupřebýváš. Rač milostivě vladařskou rukou svou podat přečisté Tělo své a drahocennou Krev nám, a skrze nás lidu všemu.

Bože, očistiž mne...

Сѣи молѣтвѣ глаголемѣи, діаконъ стѣи прѣдъ стѣими двѣрьми, ѡподежетъ ѡрарѣмъ крѣткѣи. Тѣже покланяетъ екаціенникъ, подокнѣ и діаконъ, на немже стѣитъ мѣстѣ, глаголюща тѣишо, трижды:

Бже, ѡчисти мѧ грѣшнаго, и помилуй мѧ.

Ѣгда же виднѣхъ діаконъ еціенника протирѣюща рѣцѣ, и прикасающа егѡмъ хлѣбъ, во еже сотворити елатѣе возношеніе, возгласаетъ:

В ѡн мѣмъ.

Еціенникъ же, возгласъ стѣи хлѣбъ, возгласаетъ:

Гѣла стѣимъ.

Ликъ: Ѣдинъ стѣхъ, Ѣдинъ гдѣ, иже хрѣтѣе, во славу бѣа ѡца, аминь.

И поитъ лица кинѡникъ дне, илѣ стѣаго.

Діаконъ же вхѡднѣхъ во стѣи олтарь, и стѣхъ ѡдеснѡ екаціенника держѧщаго стѣи хлѣбъ, глаголетъ:

Разрѡкѣ, вѣко, стѣи хлѣбъ.

Еціенникъ же разрѡблѧ и на четѣре чѣсти со вниманіемъ и благоговѣніемъ, глаголетъ:

Разрѡблѣетъ и раздѣлѣетъ агнецъ бжѣи, разрѡблѣемый и нераздѣлѣемый, всегда гдѡмый и никогдѣже иждивѣемый, но причащающыи ѡсвѣщаѣи.

Діаконъ же, показѧ ѡрарѣмъ стѣи потѣрь, глаголетъ:

Испѡлни, вѣко, стѣи потѣрь.

Еціенникъ же взѣмъ горѣ лежѧщѡ чѣстнѣ, ѣже, иже, тѣхъ, творитъ ехъ нѡ крѣхъ верхѣ стѣаго потѣря, глагола:

Исполненіе дѣа стѣаго.

И тѣко клаетъ ко стѣи потѣрь.

Діаконъ: аминь.

И прѣмла чеплѡчѣ, глаголетъ къ еціенникѣ:

Блгоговѣ, вѣко, чеплѡчѣ.

Блгоговѣнна чеплѡчѣ стѣихъ...

Sbor nebo ostatní věřící zpívají: Tělo Kristovo přijměte, z pramene nesmrtelnosti okuste.

Když poslední připravený věřící přijme svaté Tajiny, ukončí se toto pění chvalozpěvem:

Alleluja, alleluja, alleluja.

Po ukončení přijímání odchází kněz do oltáře a postaví svatý kalich na svatý prestol. Není-li přijímajících, diákon ihned po slovech: „S bázní Boží...“ odevzdá svatý kalich knězi, který jej postaví na svatý prestol.

Diákon rovněž odejde do oltáře a vzav svatý diskos, drží jej nad svatým kalichem a říká následující paschální písně:

Vzkříšení Kristovo spatřivše, pokloňme se svatému Pánu Ježíši, jedinému bezhříšnému. Kříži tvému klaníme se, Kriste, a svaté vzkříšení tvé opěváme a slavíme, neboť ty jsi Bůh náš, kromě tebe jiného neznáme a jméno tvé zýváme. Pojďte, všichni věrní, pokloňme se svatému Kristovu vzkříšení, neboť hle, skrze kříž přišla radost celému světu. Vždycky blahoslovíce Pána, opěváme vzkříšení jeho, neboť ukřížování přetřpěv, smrtí smrti zničil.

Skvěj se, skvěj se, nový Jerusaleme, neboť září na tobě sláva Hospodinova. Plesej nyní a vesel se, Sione! Ty pak, přečistá Bohorodice, ozdob se slávou ze vzkříšení toho, jehož jsi porodila!

Ó, Pascho veliká a nejposvátnější, Kriste! Ó, Moudrosti a Slovo Boží a Sílo! Daruj nám opravdověji tebe přijímat v bezvečerném dni království tvého.

Stírá svatou hubkou důkladně, pozorně a se zbožností, co je na diskose (částěčky za svaté a za živé i zesnulé), do kalicha, řka tiše:

Smyj, Pane, hříchy zde vzpomenutých svou drahocennou Krví na přímluvy svatých svých.

Pokrývá svatý kalich pokrovcem, uloží na svatý diskos svatou hvězdicí, svatou lžičku a ostatní pokrovce. Pokud ji ještě neřikal, tedy nyní kněz říká děkovnou modlitbu: „Děkujeme tobě, lidumilný Vládce, dobrodinče duší našich...“

Kněz, postaviv se do svatých dveří a žehnaje lid, dí přitom hlasitě:

Spasiž, Bože, lid svůj a požehnej dědictví svému.

Povznesl ses na nebesa...

По причащеніи же, вхѣдѣтъ іерей во свѣтѣи олтарь, и поставлѣтъ свѣтъ на свѣтъхъ престола.

Тогда пріемъ діаконъ свѣтъ діаконъ верхъ свѣтъхъ потиръ, и глагола коскрѣныа пѣсни сѣ:

Коскрѣеніе Хрѣтово видѣвши, поклонимъ еѣмъ Гдѣ Иисъ, ѣдиномъ безгрѣшномъ. Врѣтъ твоѣмъ поклонѣемъ Хрѣте, и еѣте коскрѣнїе твоѣ поѣмъ и славимъ: ты бо еси Бгъ нашъ, развѣ тебѣ иного не знаѣмъ, има твоѣ именъемъ. Прїидїте вси вѣрнїи, поклонимъ еѣмъ Хрѣтовъ коскрѣнїю: еѣ бо прїиде крѣтомъ радостъ веѣмъ мїръ. Веєгда благоговѣще Гдѣ, поѣмъ коскрѣнїе еѣво: распѣтїе бо претерпѣвъ, смѣртїю смѣртъ разрѣши.

Свѣтїа, свѣтїа, новыи іерузалїме, слава бо Гдѣна на тебѣ возеїа. Ликъи нынѣ, и веселїа сїоѣне: ты же чита краєнїа Бгѣе, ѡ кортѣнїи рѣчѣа твоєво.

☩ пасха велїа, и свѣщенїѣишаа, Хрѣте! ☩ мѣдросте, и слово Бжїїи и сіло! Подавай намъ їстїе тебѣ причащѣнїа, въ нескѣрнїѣмъ дни царствїа твоєво.

Ѡтирѣтъ еѣво глѣвоу свѣлоу доврѣе, со вниманїемъ и благоговѣнїемъ, глагола словеса сѣ:

☩ мѣи, Гдѣи, грѣхїи поминѣвшїаа заѣ кровїю твоєю чертнѣю, мѣтвѣми свѣтъхъ твоїхъ.

И покрывѣтъ свѣтъхъ потиръ покрѣвѣмъ, подѣвѣи на свѣтъхъ діаконъ возлагѣтъ свѣтѣнїцъ и покрѣвѣи. (Тѣже глаголетъ мѣтвѣ: Блгодарїмъ тѣ, блго члѣвѣколюкче, блгодѣтелю дѣши нашихъ:)

Сцѣеннїкъ же благоговѣтъ лїдн, прїглагола возгласїю:

Г паснѣ, Бжѣе, лїдн твоѣ, и благоговѣнїе доетѣнїе твоѣ.

Вознесїа на нѣа, Бжѣе...

Zatímco se kněz takto modlí, diákon, stojící před svatými dveřmi, se opasuje orarem křížem přes prsa. Pak oba říkají tiše na svém místě:

Bože, očistiž mne, hříšného, a smiluj se nade mnou. (Třikrát. Přitom se pokaždé pokřijují a ukloní.)

Když kněz vztahuje ruce ke svatému chlebu a dotýká se jej, aby učinil svaté pozdvihování, zvolá diákon:

Pozor mějme!

Kněz pak zbožně pozdvihne svatý chléb, volaje:

Svaté svatým.

Věřící: Jeden Svatý, jeden Pán, Ježíš Kristus, k slávě Boha Otce. Amen.

Věřící lid dále zpívá zpěv ke svatému přijímání (kinonikon), jak se to náleží dle dne v týdnu, svátku či památky slaveného svatého.

Diákon vchází jižními dveřmi do oltáře a postaviv se po pravici kněze, držícího svatý chléb, praví:

Rozdrob, vladyko, svatý chléb!

Kněz rozlamuje svatý chléb opatrně a zbožně na čtyři části a dí:

Drobí a rozděluje se Beránek Boží, jenž se drobí a nedělí, povždy se požívá a nikdy neubývá, ale přijímající posvěcuje.

(O drobení svatého Beránka viz v příloze této knihy na str. 163.)

Diákon pak ukazuje orarem na svatý kalich a praví:

Naplň, vladyko, svatý kalich!

Kněz, vzav svrchu ležící část »IS«, činí s ní kříž nad svatým kalichem, řka:

Plnost Ducha Svatého.

A vkládá ji do svatého kalicha.

Diákon: Amen.

A vzav horkou vodu, praví knězi:

Požehnej, vladyko, vroucnost.

Požehnána budiž vroucnost...

Сціённнкх же кѣгоеловкѣтѣх, глагола:

Блгоелокѣнна теплотѣ ст҃ыхъ твоихъ, всегда, нынѣ и прѣсно,
и во вѣки вѣковъ, аминь.

И діаконъ канкѣтѣх, ѣлнко докольно, кр҃тоскразнѣо кнѣтрѣ ст҃аго погнрѣ,
глагола:

Теплотѣ вѣры испольнѣ д҃ха ст҃аго, аминь.

И ѡстаивнѣх теплотѣ, стоитѣ мѣло подѣлѣ.

Сціённнкх же глаголетѣ: Діаконе, прнстѣпнѣ.

И прншѣдѣх діаконѣх творитѣх поклонѣх благоговѣннѣо, проелѣ проціенѣл.
Сціённнкх же держѣл ст҃ый хлѣбѣх, даѣтѣх діаконѣ: и цѣловѣх діаконѣх
подающнѣо ѣмѣ рѣкѣх, прѣелаетѣх ст҃ый хлѣбѣх, глагола:

Преподѣждѣ мнѣ, влко, ч҃тнѣе и ст҃ѣе ч҃кло Гдѣ и Бга и Спса нашегѣо Іиса Хр҃та.

Сціённнкх же глаголетѣ:

Илнѣх, свѣщеннодіаконѣх преподѣтелѣ ч҃тнѣе и ст҃ѣе и прѣч҃тѣе ч҃кло Гдѣ и
Бга и Спса нашегѣо Іиса Хр҃та, во ѡставлѣннѣе грѣхѣхъ ѣгѣо, и вѣ жнзнь
вѣчнѣю.

И ѡходнтѣх еозднѣ ст҃ыѣ трапѣзы, прнклоннѣх главѣх, и молнтѣлѣ ѣкѣо и свѣ-
ціённнкх.

Подобнѣ вѣзмѣх и свѣщенннкх ѣдннѣх ч҃ртнцѣх
ст҃аго хлѣба, глаголетѣ:

Ч҃тнѣе и прѣстѣе ч҃кло Гдѣ и Бга и Спса нашегѣо Іиса Хр҃та
преподѣтелѣ мнѣ, илнѣх, свѣщенннкѣх, во ѡставлѣннѣе
грѣхѣхъ моихъ, и вѣ жнзнь вѣчнѣю.

И прнклоннѣх главѣх молнтѣлѣ, глагола:

Вѣрѣю, Гдн, и исповѣдѣю, ѣкѣо ты ѣснѣ конѣчнннѣ Хр҃тѣсѣх,
Снѣх Бга жнкѣгѣо, прншѣдѣннѣ вѣ мнрѣх грѣшннѣх спастнѣ, ѡ ннѣже
пѣрвннѣ ѣемѣ ѣзѣх: ѣще вѣрѣю, ѣкѣо сѣ самѣе ѣстѣ прѣчнѣтѣе
ч҃кло твоѣ, и сѣлѣ ѣстѣ самѣа чѣртнѣлѣ крѣбѣх твоѣ. Молнѣлѣ

ѡ҃ко чѣкѣ: помнѣлѣ мѣ...

Je potřeba vědět, že jsou-li přítomni věřící, kteří budou přijímat svaté Tajiny, rozdrobí kněz dvě zbylé části svatého Beránka («NI» a «KA») na malé částičky, aby stačily pro všechny přijímající, a vloží je do svatého kalicha. Z nich se podává přijímání. Svatý kalich pokrývá pokrovcem (ubrouskem).

Děkujeme tobě, lidumilný Vládce, dobrodinče duší našich, že jsi i dnes uznal nás hodnými nebeských a nesmrtelných Tajin. Spravuj cestu naši, upevni nás všechny v bázni své, zachovej život náš a upevni kroky naše na přímluvy a prosby slavné Bohorodice a vždycky Panny Marie i všech svatých tvých.

Před svatým přijímáním věřících se otvírají svaté dveře, diákon, pokloniv se jednou, vezme zbožně kalich od kněze, stane ve svatých dveřích, pozdvihuje kalich se svatými Tajinami před lidem a zvolá:

S bázní Boží (s láskou) a u víře přistupte!

Věřící: Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně. Bůh jest Hospodin a zjevil se nám.

Věřící, kteří jsou náležitě připraveni ke svatému přijímání, se shromáždí před svatým ambonem, pod kalichem, a modlí se jedněmi ústy poslední modlitbu před svatým přijímáním:

Věřím, Pane, a vyznávám, že jsi ty vpravdě Kristus, Syn Boha živého...

K přijímání přistupují jeden po druhém, klanějí se a s veškerým vnitřním pohnutím i bázní skládají ruce na prsou do podoby kříže, a tak přijímají Božské Tajiny.

Kněz podává svaté přijímání (Těla a Krve Páně, jak je obvyklé, s veškerou opatrností), řka:

Přijímá služebník Boží (jméno) drahocenné a svaté Tělo a Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista na odpuštění hříchů a k životu věčnému.

Diákon (nebo přísluhující) přidrží mezi kalichem a ústy přijímajícího rozprostřený iliton, jímž pak každému ihned po přijímání osuší ústa. Přijímající poté políbí svatý kalich dole, a podstoupiv, pokloní se a pokřížuje; pak odchází. Podobně i ostatní přijímající.

Smyj, Pane, hřichy...

Прича́стїи́шѣа же діаконѣ, гл҃е҃тъ сщ҃енникѣ:

Сѣ при́кони́шѣа о́у҃гнѣмъ твои́мъ, ѿ ѿнѣмѣтъ беззако́нїа твоѣа,
ѿ грѣхѣн твоѣа ѿчи́стїи́тъ.

[Зрїи] Подоба́е҃тъ вѣда҃ти, ꙗ́ко ꙗ́ще сѣ҃тъ хотѣ́щїи прича́стїи́а сщ҃еннїкѣ тѣмъ,
раздроблѣе҃тъ сщ҃енникѣ двѣ҃ чѣсти сщ҃еннїкѣ а҃гнца ѿста́вшыа, ѣже, Нѣ, ѿ ѣже Кѣ,
на малыа чѣстицы, ꙗ́ко быти вре́мѣа прича́стникѣмъ дово́льно, ѿ та́ко вла-
дае҃тъ ѿ҃хъ во сщ҃еннїкѣ чашѣ. И покрыва́е҃тъ сщ҃еннїкѣ потїръ покрѣвце́мъ, (подѣнѣѣ ѿ на
сщ҃еннїкѣ дїако́нѣхъ возлагаетъ свѣзди́цѣ ѿ покрѣвце́хъ).

Та́же глаго́летъ моли́твѣ:

Бл҃гоуда́рїи́мъ тѣа, вѣ́ко чл҃вѣколю́бче, бл҃гоуда́телю дѣшъ на́-
шнѣхъ: ꙗ́ко ѿ възна́сїи́и дѣнь е́подѣнѣа ѣсїи́ на́сѣхъ нѣ-
нѣхъ твои́хъ ѿ безме́ртнѣхъ тѣннѣтвѣхъ. Испра́ви на́шѣхъ пѣ҃тъ,
о́утверди́ ны во стра́сѣ твоѣмъ вѣ́а, соблюди́ на́шѣхъ живѣ́тъ,
о́утверди́ на́ша стѣпы, моли́твами ѿ моле́ньми сла́внѣми Бѣ́и
ѿ прино́дѣи Мѣ́и, ѿ вѣ́хъ сщ҃еннїкѣ твои́хъ.

ѿ та́ко ѿверза́ю҃тъ двѣри сщ҃еннїкѣ ол҃тарѣа. ѿ діаконѣ, покло́ни҃вѣа ѣди́ноу,
прѣмлае҃тъ потїръ со благоговѣ́нїемъ, ѿ при́ходитъ во двѣри, ѿ возно́сѣ сщ҃еннїкѣ по-
тїръ, показꙋе҃тъ ѿ лю́демъ, глаго́ла:

Со стра́хомъ вѣ́їи́мъ ѿ вѣ́роу при́стѣпнїте.

Дїа́кѣ: Бл҃госло́вѣнъ гра́дїи во ѿма́ Гд҃е, Бѣ́а Гд҃ь, ѿ гл҃вѣа на́мъ.

Та́же при́стѣпа́ю҃тъ хотѣ́щїи прича́стїи́а: ѿ та́ко ѿдѣ́тъ ѣди́нъ по ѣди́ноу,
ѿ поклони́вѣа со вѣ́дѣнїемъ о́мнїенїемъ ѿ стра́хомъ, со҃гнѣннѣ рꙋцѣхъ кѣ
пѣре́емъ ѿмѣце: та́же прѣмлае҃тъ вѣ́сѣтвѣннѣмъ тѣннѣ.

Сщ҃еннїкѣ же прича́стїа ѣго (по ѿбы́чаю ѿ тѣла ѿ кро́ве гд҃ни,
со вѣ́дѣнїемъ ѿпа́сѣтвѣмъ) глаго́летъ:

Прича́стїае҃тъа ра́вѣ вѣ́їи, ѿма́кѣ, чѣ҃тнѣмъ ѿ сщ҃еннїкѣ тѣла ѿ
кро́ве Гд҃а ѿ Бѣ́а ѿ Сщ҃еннїкѣ на́шегѣ І҃нѣа Хр҃тѣа, во ѿста́вленїе
грѣхѣвѣхъ ѿ възжїзнь вѣ́чнѣю.

ѿ діаконѣ ѿтира́е҃тъ ѣмѣ о́у҃гнѣ пла́гомъ: ѿ цѣла́е҃тъ прича́стнїкѣмъ сщ҃еннїкѣ
чашѣ, ѿ поклони́вѣа ѿходитъ.

ѿ та́ко прича́стїае҃тъа вѣ́н.

ѿма́и, Гд҃и, грѣхѣн...

Kněz, žehnaje vřelou vodu, dí:

Požehnána budiž vroucnost svatých tvých, vždycky, nyní
i příště, až na věky věkův. Amen.

Diákon pak vlévá, kolik je potřeba, na způsob kříže do svatého kalicha,
řka:

Vrroucnost víry plna Ducha Svatého. Amen.

Odloživ zbylou horkou vodu, stojí poblíž.

Kněz pak říká: Diákone, přistup!

Diákon přistoupiv, pokloní se zbožně, prosí za odpuštění a pokládá pravou
ruku dlaní vzhůru na levou dlaň se slovy:

(Hle, přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu.) Podej mi, vla-
dyko, drahocenné a svaté Tělo Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše
Krista.

Kněz pak (rozpůliv opatrně částici »CHS«) vezme svatý chléb, dává jej
diákonovi na dlaň a praví:

Diákonu (jméno) podává se drahocenné a svaté a přečisté Tělo Pána
a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista, na odpuštění hříchů jeho a k
životu věčnému.

Diákon, políbiv podávající ruku, přijímá svatý chléb (na složené dlaně)
a odchází zpět, stane ze severní strany svatého prestolu; tam, skloniv
hlavu, modlí se spolu s knězem: Věřím, Pane, a vyznávám...

Kněz: Hle, přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu.

Kněz podobně jako diákon vezme jeden díl z částice »CHS« svatého chleba,
vloží si jej na pravou dlaň, řka:

Drahocenné a přesvaté Tělo Pána a Boha i Spasitele naše-
ho Ježíše Krista podává se mně, knězi (jméno), na odpuště-
ní hříchů mých a k životu věčnému.

A skloniv hlavu, modlí se (společně s diákonem či ostatními duchovními):

Věřím, Pane, a vyznávám, že ty jsi vpravdě Kristus, Syn Boha
živého, jenž jsi přišel na svět spasit hříšníky, z nichž první
jsem já. Věřím také, že toto jest samo přečisté Tělo tvé a toto

jest sama drahocenná Krev...

оубо твѣѣ: помнѣди мѣ, ѿ прѣстѣи ми прѣгрѣшѣнїа моѣ
вѣольнаѣ ѿ невольнаѣ, ѿже словомъ, ѿже дѣломъ, ѿже
вѣдѣнїемъ ѿ неведѣнїемъ: ѿ сподѣби мѣ неосудѣнїю
прѣстѣитѣлѣ прѣстѣитѣхъ твоѣхъ чѣнствъ, во ѡбтѣвлѣнїе
грѣхѣвъ ѿ вѣжнѣи вѣчнѣю.

Тѣже: Вѣчерѣ твоѣѣ чѣннѣ, днѣсѣ снѣ бжїѣ, прѣстѣитѣлѣ мѣ
прїимнѣ: не во врагѣмъ твоѣмъ чѣннѣ повѣмъ, ни лѣзѣнїа
тѣ дѣмъ ѿкъ ѿда, но ѿкъ развѣбннѣ исповѣдаю тѣ: помнѣ
ннѣ мѣ, Гдѣ, во црѣкѣи твоѣмъ.

Да не вѣ судѣи ѿнѣ во ѡсудѣнїе вѣдетѣ мнѣ прѣстѣнїе стѣхъ
твоѣхъ чѣннѣ, Гдѣ, но во ѿцѣвлѣнїе дѣшнѣ ѿ тѣлѣ.

ѿ тѣмъ прѣстѣитѣлѣ вѣ рѣкѣхъ держнмаго со стѣхомъ ѿ вѣцѣмъ
оутверженїемъ. Тѣже конѣхъ, прѣемлетѣ сѣвѣма рѣкѣма ехъ покрѣцемъ стѣнѣ по-
чнѣрѣ, ѿ прѣстѣитѣлѣ чрїждѣи ѿз негѣ, глагола:

Чтнѣмъ ѿ стѣмъ крѣве Гдѣ бжїѣ ѿ спѣа нашѣго ѿнѣ хрѣта,
прѣстѣитѣлѣ ѿзъ рѣкѣхъ бжїѣ, стѣннѣхъ ѿмѣхъ, во ѡбтѣвлѣнїе
грѣхѣвъ моѣхъ, ѿ вѣжнѣи вѣчнѣю, ѿмнѣнѣ.

ѿ тѣмъ свѣнѣ оутѣнѣ, ѿ стѣннѣмъ почнѣрѣ вѣ рѣкѣхъ держнмѣмъ покрѣцемъ
(плѣтомъ) ѡчѣрѣ, ѿ глаголетѣ:

Гѣ прѣкѣнѣлѣ оутѣнѣмъ моѣмъ, ѿ ѡнѣметѣ беззакѣнїа
моѣ, ѿ грѣхѣи моѣ ѡчнѣстнѣтѣ.

Тѣже прѣзѣмлетѣ дїакѣна, глагола: дїакѣне, прѣстѣнѣ.

ѿ дїакѣнѣхъ прѣхѣднѣтѣ ѿ поклѣнѣтѣ сѣднѣю, глагола:

сѣ прѣхѣждѣ къ беззѣмѣртнѣмъ црѣю. ѿ: Прѣподѣждѣ ми, владѣко,
чѣстнѣю ѿ стѣю крѣве Гдѣ бжїѣ ѿ спѣа нашѣго ѿнѣ хрѣта.

ѿ глаголетѣ стѣннѣхъ:

Прѣстѣитѣлѣ рѣкѣхъ бжїѣ дїакѣнѣхъ, ѿмѣхъ, чтнѣмъ ѿ стѣмъ крѣве Гдѣ бжїѣ ѿ
спѣа нашѣго ѿнѣ хрѣта, во ѡбтѣвлѣнїе грѣхѣвъ свѣнѣхъ, ѿ вѣжнѣи вѣчнѣю.

Блѣгодарнѣмъ тѣ, блѣко...

jest sama drahocenná Krev tvá; i modlím se proto k tobě: Smiluj se nade mnou a odpusť mně hříchy mé úmyslné i neúmyslné, jichž slovem či skutkem, vědomě i nevědomě jsem se dopustil, a učiň mne hodným neodsouzeně přijmouti přečisté tvé Tajiny na odpuštění hříchů a k životu věčnému.

A dále: Za účastníka večere své tajemné, Synu Boží, přijmiž mne dnes; neboť nezjevím tajemství nepřátelům tvým, aniž políbení tobě dám jako Jidáš, ale jako onen lotr vyznávám tebe: Rozpomeň se na mne, Pane, v království svém.

Aby nebylo mně v soud nebo zatracení přijímání svatých tvých Tajin, ó Pane, ale k uzdravení duše i těla.

A tak přijímají kněz i diákon Tělo Páně, jež drží na ruce, s bázni a pevnou vírou. Pak se kněz napřímí, vezme iliton (liturgický ubrousek), oběma rukama uchopí svatý kalich a přijímá z něj třikrát se slovy:

Drahocennou a svatou Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista přijímám já, služebník Boží, kněz (jméno), na odpuštění hříchů svých a k životu věčnému. Amen.

Nato osuší svá ústa a okraj svatého kalicha ilitonem, který drží v ruce, políbí svatý kalich a dí:

Hle, dotekl se úst mých, snímá nepravosti mé a očišťuje od hříchů mých.

Pak vyzve diákona slovy:

Diákone, přístup!

Diákon přistoupí a jednou se pokloní, řka: Hle, znovu přistupuji k nesmrtelnému Králi a Bohu našemu. **A hned:** Podej mi, vладыко, drahocennou a svatou Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Kněz pak dáváje diákonu pít ze svatého kalicha, praví:

Přijímá služebník Boží, diákon (jméno), drahocennou a svatou Krev Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista, na odpuštění hříchů svých a k životu věčnému.

Přijímajícímu diákonu kněz říká: Hle, dotekl se úst tvých, snímá nepravosti tvé a očišťuje od hříchů tvých.

Děkujeme tobě, lidumilný...